Լիվրնկոթքն։ — Գ. Սթանլէյ։ — Դ. Սվէֆէնսոն։ — Ե. Միքէլ-Անճէլօ։

Տէր – Ադերասանդրեանց. Թիֆլիզ. տպ. Ց. Մարտիրոսեան, 1886։

Տիր։ Պուսկայէ (Ֆորթիւնէ), վիպասան գաղղիացի։ Կէս Բոթամոտ. վիպասանութիւն. թարգմանեց Կ. Ս. Խաչիճեան։ Կ. Պոլիս։ 'ի տպ. Արեւելք լրագրի, 1886։

Տօնակարգ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ, հրատարակեաց Յահակ Ա. Խանճեան, Կ. Պոլիս, 1886։

Քերական յունարէն և ընթերցարան, հանդերձ խօսակցութեամբ. յօրինեալ 'ի Տ. Խ. Զօլաղեանէ։ Կ. Պոլիս, տպ. Պաղտատլեան, 1886։

Օրէ (Ժորժ) վիպասան գաղղիացի. Դարբնոցապետն կամ կենաց պայքարները։ Թարգմանիչ Բ. Մ. Պօղոսճեան։ Հրատարակիչ Ց. Փրիստափորեան. Կ. Պոլիս, 1886։

ԵՐԳ ՎԱՆԵՑԻՈՑ

Համբարձման երկուշաբթին
Աւոյ զփոցխն ու զգերընդին.
Ընկայ ծովու ծով յափան.
Ցառեցի ծորքըփեցի.
Մանրիկ մանրիկ խորմեցի[1].
Ռէհան ճիզով կապեցի,
Տա մէկ բարոյ ճամբեցի։
Տանէր նայ նայ նայնանայ,
Ջանէր նայ նայ նայնանայ։
Թորկեր ես երկու ջուխտ ծամ,
Ջուխտ ծամիեր, մէկն էր նըրան.
Կըզայ՝ թէ տեսնեմ նըշան.
Գըլուրայ, ընկայ զընտան։
Հըմայ[2] զընտան ոմ է տեսի.
Մէջ վարդ է, բոլոր ռեհան։
Տանէր նայ նայ նայնանայ,
Ջանէր նայ նայ նայնանայ։
Ո՛ր մէկ սուրբեր կանչի՝ չեկան խորոսան[3].
Սուրբ Սարգիսն էր խորոսան.
Հանեց ու խրրատ տուեց,
Ձերթաս յաւլիկն[4] 'ի կընկան.
Կընիկ՝ սև օձու նըման։
Կաղնի փէտրն քէսքէ հան,
Ա՛ռ ու ընկի՛ կընկայ ջան։
Տանէր նայ նայ նայնանայ,
Ջանէր նայ նայ նայնանայ։
Գացի գըռնկի կիսաբաց,
Մրտայ՝ թ 'առնեմ թաժայ հաց.
Անտէր չընկի մընացած,
Ընծի՛ ինչ խածնել[5] պիտէր,
Ընծի՛ ժըպտա մի պիտէր։
Տանէր նայ նայ նայնանայ,
Ջանէր նայ նայ նայնանայ։
Տարին տասուերկու ամիս,
Թոռման[6] խընձորն 'ի գօտիս.
Խընձորի կէս խածուկ էր,
Զարս բոլորը արծուկ էր.
Ճամբենք բարոյ տէ՛ արի։
Տանէր նայ նայ նայնանայ,
Ջանէր նայ նայ նայնանայ։
Ուստէ՞ կու գաս. — Ա՛ստէն, կայէն։
— Հագերես վուշ[7], թորկեր վայէն[8],
— Նոր եմ ընկեր սիրու բայէն։
— Ընկեր ես ծով կը լոգաս.
Փընց[10] նրուան հատ կը չոգաս։
Տանէր նայ նայ նայնանայ,
Ջանէր նայ նայ նայնանայ։

1 Փունջ կապել։
2 Այս տեսակ։
3 Օգնական։
4 Հաւատ չընծայես։
5 Կծանել։
6 Թառամեալ։
7 Հագուստ բամբակեայ։
8 Հագուստ մետաքսեայ։
9 Ցաւ, կրակ։
10 Քանց, քան վնասն, և այլն։

digitised by A.R.A.R.@